

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Meditatio De sanguine à Christo in spinea coronatione profuso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

MEDITATIO

De sanguine à Christo in spinea coronatione profuso.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE animam eam quomodo truculenti tortores, posteaquam corpus Christi flagris concidissent, venerandū caput illius cruciare aggressi sunt: Et antequā spinea sero illud coronarent, capillis Christum modò in hanc, modò in aliam partē, modo sursum modò deorsum trahebant, illum hac ratione nō sine maximo dolore & cruciatu suo derisui habentes.

2. **EXPENDE** quomodo corona spinea supra ipsum IESU Christi caput aperta fuerit, ministri enim ne se læderent furculos spinosos capiti imponebant, & baculorum quorundam iētibus easdem in formā coronæ accommodabant. Vnde fiebat, vt sacrum illud caput simul ex baculorum iētibus, & spinarum aculeis maximum dolorem sentiret.

3. **C**ONTEMPLARE quomodo in formā da corona supra caput Christi, propter ferociam & crudelitatem ministrorum, multat

multa spinae confractae fuerint, quarum aculei in capite Christi remanebant, quae iterum violenter impulsae noua vulnera ei infligebant, mansuetissimo quae *h* *s* *v* nouorum dolorum & angustiarum causa erant.

4. **ASPICE** anima mea, quomodo venerandum illud caput, sanguinis riuos quaquaueversum scaturiat, quia ex omni parte spinis acutissimis circumdatum & transfixum erat.

5. **INTVERE** anima serenam illam faciem, quae paulo ante intuentes laetificabat, modo sanguine deformatam & contaminatam: spinae etenim quae frontem transierant, sanguinem tanta in copia emanabant, ut per faciem ad terram vsq; deflueret.

6. **ASPICE** anima mea, quomodo gloriae Dominus, a vilibus & sceleratis satellitibus irridetur. Vide quomodo verus caelorum Rex, in terris per ludibrium & contumeliam rex salutatur, cuius coronam spinae, cuius sceptrum arundo supplet.

7. **CONTEMPLARE** admirabilem filij *D* *e* *i* patientiam: qui cum esset aeterna Patris sapientia, nostri amore ludibrio haberi non detrectauit, ut per has suas irrisiones & contemptum, superbiam nostram & vanitatem argueret, & sanaret.

COLLOQVIVM I.

Quid sibi vult Domine nouus hic ve-
stitus? Cuius regni factus es Rex,
quod sceptro & corona decoratum te vi-
deam? Si ita se res habet, gaudeamus & læ-
temur, Sed tu Domine nullum lætitiæ sig-
num ostendis: imo mæstum & afflictum te
video, capite in terram inclinato, non oleo
peruncto, vt antiquis Regibus fieri consue-
uerat, sed sanguine cruentato.

O afflicte IESV, in cæterorum Regum
coronatione, ad iudiciũ lætitiæ ac liberali-
tatis, pecuniæ in populo spargebantur, sed
tu sanguinem è capite tuo profundis? In
cæterorum Regum creatione, ala voce po-
pulus acclamat. *Viuat Rex.* Tibi vero Iudæi
necem machinantur, & paulò post exclamabunt, *Crucifige. Crucifige.*

Dicite obsecro Iudæi, quod ambitionis iudicium in se vnquam Christus ostendit, quod in illum, veluti hominem dignitates & honores immoderatè ambientem animaduertitis? Quod ille dominium, quod regnum ambiuit, quia manibus eius tam contumeliosum sceptrum indidistis, & capiti eius tam funestam coronam imposuistis, ad regni concupiti testificationem?

Num

Num obliuiscitis, quod cum eum Regem vestrum reuera constituere moliremini, fuga hunc à se honorem declinauit? hac ratione vobis ac toti mundo clarè demonstras, se ab omni ambitione honorumque cupiditate alienissimum, imo honoribus ipsis inimicissimum esse. Ceterum, amantissime IESU, cur modò etiam fuga tibi non consulis, potuisses enim si voluisses? Non vincula, non ministri iustitiæ, in hoc tam probroso supplicio te retinent, sed amor nostri, vt nimium pro intolerabili superbia nostra satisfaceres. Mea peccata Domine, sunt spinæ, quæ sacrum caput tuum transfigunt. Mea ambitio, ignominiosum hoc sceptrum, manibus tuis indidit, & ludicra hac purpura te circumdedit.

COLLOQVIUM. II.

O Truculenti tortores, aliqua tandem vos tangat commiseratio: hic enim homo, quem ita immaniter torquetis, nullam vobis nec vlli alteri iniuriam aut molestiam intulit. Misericordiam illius, quia tam malè à vobis habitus & tortus est, vt mortuo homini quam viuo similior sit. Sed heu Domine, odium Iudæorum, hostium tuorum iuratissimorum, tam insatiabile est, vt

potius te mortuum concidere, quam à tuis supplicijs cessare malint: ac proinde cum denuo vestibus nudatus esses, humeros tuos statim purpura circumdederunt, non modò ad ludibrium, sed etiam vt ingens vulnus à flagellis inflictum contegerent: ne crudeles ministri, viso corpore ita lacerato & lacerato, ad compassionem mouerentur, atque à capite tuo spinis perforando manus cohiberent: sed amorosa patientia tua tanta fuit, vt versutam Iudæorum malitiam vinceret. O sacrum caput, te non decent tribuli ac spinæ, non enim es ex illa terra, quæ propter peccatum à Deo maledicta est: nobis conuenit hoc tormentum, quia nostra est culpa.

O serena facies, Sole splendidior, quomodo sic sanguine deformata es? O pupilli oculi, quæ vos caliginosa nubes contextit & obscurauit? O Sancte Paule Apostole, quando Christus hic de cælis descendit, & nostræ salutis constituenda causa, homo factus est, dixisti, neque id immerito, quod semetipsum exinanierit formam serui accipiens: quid modò dices, quâdo ita transfiguratus & deformatus est, vt illud Iliæ 53. Cap. in ipso adimpletum fuerit. *Non est species ei neque decor, vidimus eum & non erat aspectus*

DE V. VVLNER. CHISTI. 197

aspectus Quandoquidem ergo cernis anima
mea, IESV paulatim magis ac magis a-
more nostri humiliari, humilia tu etiam
te ipsam, si ab illo agnosci & amari cu-
pis.

ORATIO.

Patientissime IESV per sacrum illum
sanguinem quem ex venerando capi-
te tuo profudisti: & per dolorem quem ex
spinarum aculeis caput tuum forantibus,
sensisti, te obsecro, da mihi gratiam & for-
titudinem ita moderandi omnes appetitio-
nes meas, vt non queram neque desiderem
fugacis huius mundi honores & dignitates:
vt que, tui exemplo ab omni ambitione
alienissimum, imo & inimicissimum ani-
mum geram. Præterea humiliter te rogo,
vt talem mihi spiritum largiaris, vt quan-
do in parua existimatione ab alijs habitus
aut cõteptus vel irrisus fuero, nõ modo pati-
ẽter id sufferã, amore tui, sed etiã gaudeã
& gratias reddam tuã diuine Maiestati,
quod

quod me tibi aliquomodo conformare digneris, qui salutis meae causa à vilissimis satellitibus in hac non minus dolorosa quam ignominiosa coronatione tua ludibrio haberi voluisti. Super omnia denique oro te benignissime IESV, fac ne sub capite spinoso, sim membrum delicatum. Amen.

MEDITATIO

De sanguine à Christo in crucis
battulatione pro-
fuso.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea que
dolorosam illam coronationem
spineam secuta fuere, quaeque nouam afflic-
tissimo IESV sanguinis effundendi cau-
sam praebuerunt. Primo igitur aduerte,
quomodo scelerati carnifices, cum Christum
ad mortem condemnatum esse intelligen-
rent, hoc nuncio vehementer exultantes,
purpuram à corpore ipsius ingenti cum fe-
rocia abstraxerint, simulque vulnera, qui-
bus